

SAKINILACAK AMELLER*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn...

İ'lemû eyyühe'l-ihvân... İnne efdale'l-kitâbi kitâbu'llâh... Ve enne efdale'l-hedyi hedyü muhammedin salla'llâhu aleyhi ve sellem... Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ... Ve külle muhdesin bid'ah... Ve külle bid'atin dalâleh... Ve külle dalâletin fi'n-nâr... Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

أَلَا إِنِّي لَكُمْ بِمَكَانٍ صِدْقٍ حَيَاتِي فَإِذَا مِتُّ
لَا أَزَالُ أُنَادِي فِي قَبْرِي يَا رَبِّ أُمَّتِي
أُمَّتِي حَتَّى يُنْفَخَ فِي الصُّورِ النَّفْخَةُ
الْأُولَى ثُمَّ لَا تَزَالُ لِي دَعْوَةٌ مُجَابَةٌ حَتَّى
يُنْفَخَ فِي الصُّورِ النَّفْخَةُ الثَّانِيَةَ

(الحكيم عن أنس)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

RE. 168/8 (*Elâ innî leküm bi-mekâni sıdkın hayatî, feizâ müttü lâ ezâlü ünâdî fî kabrî: Yâ rabbi ümmetî ümmetî! Hattâ yünfeha fi's-sûri'n-nefhati'l-ûlâ, sümme lâ tezâlü lî da'vetün mücâbetün, hattâ yünfeha fi's-sûri'n-nefhati's-sâniyeti.*)

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

“—Mefhar-i mevcûdât Muhammed Mustafâ râ salevât!” [*Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...*]

“—Seyyidü's-sâdât Muhammed Mustafâ râ salevât!” [*Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...*]

“—Habîb-i Hüdâ Muhammed Mustafâ râ salevât!” [*Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...*]

Cenab-ı Feyyâz-ı Mutlak Hazretleri, iki cihanın serveri, sevgili Peygamberimizin şefaatine cümlemizi nâil eylesin...

a. Peygamber SAS Efendimiz'in Ümmetini İstemesi

Hakîm-i Tirmizî, Enes ibn-i Mâlik RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹

¹ Hakîm-i Tirmizî, *Nevâdirü'l-Usûl*, c.IV, s.176; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XIV, s.414, no:39114; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VI, s.24, no:4621.

أَلَا إِنِّي لَكُمْ بِمَكَانِ صِدْقِ حَيَاتِي فَإِذَا مِتُّ
لَا أَزَالُ أُنَادِي فِي قَبْرِى يَا رَبِّ أُمَّتِى
أُمَّتِى حَتَّى يُنْفَخَ فِي الصُّورِ النَّفْخَةُ
الأُولَى ثُمَّ لَا تَزَالُ لِي دَعْوَةٌ مُجَابَةٌ حَتَّى
يُنْفَخَ فِي الصُّورِ النَّفْخَةُ الثَّانِيَةَ

(الحكيم عن أنس)

RE. 168/8 (Elâ innî leküm bi-mekâni sıdkın hayatî, feizâ müttü lâ ezâlü ünâdî fî kabrî: Yâ rabbi ümmetî ümmetî! Hattâ yünfeha fi's-sûri'n-nefhati'l-ûlâ, sümme lâ tezâlü lî da'vetün mücâbetün, hattâ yünfeha fi's-sûri'n-nefhati's-sâniyeti.)

Bugünkü ders bir muhabbet dersi. Allah hepimizi afv u mağfiret eylesin... O mekân-ı mukaddeslere ziyaretleri cümlemize tekrar tekrar nasib etsin...

Efendimiz SAS Hazretlerinin şu hadislerinde buyurdıkları hâli Mekke'den bir ehl-i Mekke diyor ki;

“—Biz doktora gitmeyiz. Hasta olduğumuz vakit doktorla işimiz yok idi. Hemen zezem kuyusunun başına gideriz, bol bol içeriz. Allah'tan mukadder olan şifa gelir. Şayet olmadıysa, hemen bir arabaya biner, doğru Medine-i Münevvere'ye gider, Rasûlüllah'ı bir ziyaret ederiz, hepsi biter.”

Bu hadîs-i şerîf onu andırıyor.

(*Elâ innî leküm bi-mekâni sıdkın hayatî*)
“Haberiniz olsun ki, ben sizin için hayatım müddetince, sıdk makamındayım.”

Ama bu hayat sadık bir hayattır. Yalancı gibi geliyor bize... Meselâ kimseye kalmıyor ama bu hayatın içerisinde bir hakikat de var. Bu azıcık kısa olan bu hayatın içerisinde bir sadakat, bir hakikat var. Bunun içerisinde bu hakikati bulup da girebilenlere ne mutlu, aldanıp sakınanlara da ne yazık!

Onun için geçen Cuma hutbesinde dedim ki:

“—Hacılar oraya gidiyor, hepimiz gidiyoruz. Allah kusurumuzu affetsin, işte adımız hacı olarak geliyoruz. Asıl hacılık nefsin elinden, şehvetin elinden kurtulduğun gündür. Nefsin ve şehvetin elinden kurtulduğun gün tam hacısın.”

“—Sen kurtuldun mu hocam?”

Hayır, ben kurtulmadığım halde, onun elinden çektiğimi bildiğim halde size tavsiye ediyorum ki, “Aman bu çok fenâ bir şey, bunun elinden kurtulmanın çaresine bakın!” Bizim yaşımız gayrı geçti, onunla uğraşacak hâlimiz de kalmadı. Onlar hep gençlikte olur. Binâen aleyh siz gençliğinizde kendinizi nefsin eline kaptırmamanın yoluna bakın.

Nefis bir kere kaptı mı, adamı önüne kattı mı, onun elinden kurtulmak da pek kolay olmaz. Rusya'nın elindeki müslümanlar var bugün ya, kurtulması mümkündür.

Mesela başka devletlerin elinde de birçok esir var, kurtulmaları mümkündür; fakat nefsin elinden kurtulmak çok zordur. Onun için nefsin ve şehvetin eline düşmemenin çaresine bakmak gerek.

Onun için Rasûl-i Ekrem diyor ki:

(Feizâ müttü lâ ezâlü ünâdî fî kabrî) “Ben vefat ettikten sonra, âhirete göçtükten sonra kabrimde, *(Yâ rabbi ümmetî ümmetî!)* “Ya Rabbi, ümmetim ümmetim!” diye nida eder dururum; *(hattâ yünfeha fi’s-sûri’n-nefhati’l-ûlâ)* surda birinci üfürmeye kadar...

Şimdi bak o Suudiler’in ne büyük kabahati var:

“—Rasûl-i Ekrem SAS hayattan ayrıldıktan sonra, artık ondan bir şey beklenmez.” diyorlar.

Halbuki insanlar hep bir olur mu, bizden bir şey beklenmez elbette. Fakat Allah’ın Rasûlü ile biz bir olur muyuz hiç! O Rasûlullah yahu... Binâen aleyh Cenâb-ı Peygamber, kabrinde de bizim için Cenâb-ı Hakk’a müracaat ediyor, daimâ “Yâ Rabbi, ümmetimi isterim.” diyor.

Tâ kıyamet gününe kadar... Bir iki gün değil, kıyamet gününe kadar ümmetimi isteyen bir Peygamber’in ümmetiyiz el-hamdü lillâh. Allah dünyada da, ahirette de şefaatten mahrum etmesin...

Binâen aleyh, onun huzuruna gidip de onun huzurunda ona selâm verenlere, “Ben hassaten şefaattçiyim.” diyor.

“—Ümmetime şefaathiyim, ehl-i Medine’ye de şefaathiyim.” diyor.

Fakat uzak memleketleri aşmış, dağları tepeleri aşmış, benim huzuruma gelmiş; “*Es-salâtü ve’s-selâmu aleyke yâ rasûla’llah!*” diyor. Halbuki biz zannederiz ki bizi gören yok orada, işte bir perde var önümüzde, kapalı; arkasında Rasûlüllah... Tabii bizim hayalimizde bir mezarın içerisinde. Mezarın içerisinde olan bir insana bizim sözümüzün duyurulması mümkün değil.

Hatta biz şimdi kabirlerde telkin yapıyoruz da, bizim telkinimizi o kabrin içerisindeki adam duyabilir mi?

Üstü örtülmüş, yarım metre, bir metre toprak. Hatta şimdi şu duvarın arkasında duran bir insan diri olduğu halde yine benim sesimi duyamaz. Beklese de orada hoca ne diyor diye dinlese duyamaz.

Kabrin içerisindeki adama, bizim oradan telkinimiz ne oluyor? Onun ruhu vasıtasıyla ona naklolunacaktır. O ruhlar içinde ölüm yoktur ki! Ölüm cesetlerdir, mahvolan cesetlerdir. Halbuki o cesedi gezdiren ruh hayattadır. Binâen aleyh Rasûl-i Ekrem’in hem ruhu, hem cesedi hayattadır.

(*Fî kabrihî hayyun semîün basîr.*) “Kabrinde hayattadır, işitir, görür.” Hem duyar, hem de görür. Cenâb-ı Hak bu hakkı da vermiştir, o Cenâb-ı Hakk’ın bir verişidir. Onun için Rasûlüllah SAS, karşısına gelen ümmeti görür.

“—*Es-salâtü ve’s-selâmu aleyke yâ rasûla’llah!*” dediğin vakitte, “*Ve aleyküm selâm yâ veledî!*” der.

O şerefe nâil olmak büyük bir nimettir.

“—Ben hacca gittim yahu, artık tekrar gitmeye ne lüzum var?” derler.

Onun için bu pek abes bir laftır. İnsan babasını ziyarete gitmez mi? Mesela şurada falan memlekette baban var, anan var. Senede bir kere insan anasını babasını ziyarete gitmeyi istemez mi? Bu Rasûl-i Ekrem yahu! Baba kaç para eder onun yanında!

Mümkün olunca insana Rasûl-i Ekrem’in ziyareti güzeldir. Birçok insan mesela hac farz olmadığı halde, Rasûl-i Ekrem’in ziyaretine canla başla gitmişlerdir. Allah bizi de o yollardan ayırmasın...

(*Sümme lâ tezâlü lî da’vetün mücâbetün, hattâ yünfeha fi’s- sûri’n-nefhati’s-sâniyeti*)
“Sonra benim kabul edilmiş olan duam, sura ikinci defa üfürülünceye kadar devam eder durur.”

İkinci bir sur var. İlk sur üfürülecek, dünyada hayat kalmayacak. Bir sur üfürülür, buna Sur-ı İsrâfil derler. O sur üfürüldüğü vakitte dünyada hayat tamamıyla biter. İşte bugün atom diyorlar, bilmem ne diyorlar. Ne olursa olsun, hayattan eser kalmayacak. Dünyada melek de kalmayacak. Ne melek ne ins ne cin, hiçbir canlı kalmayacak. Nefha-yı ûlâ, o üfürüldü mü hayatın sonu demek, bitiyor artık.

Sonra onunla ikinci nefha arasında bir müddet geçecek. O müddet Allahu alem, ne kadar olduğunu Allah bilir. Şimdi o müddetten sonra Cenâb-ı Hak, göklerin kapısını açacak. Bir yağmur indirecek. O yağmur ama erkek menisine benzer, böyle yağmur değil. O yağmurla kabirlerde olan cesetler, hepsi cesedini keşfedecek. Dünyadaki gömüldüğü cesedi orada meydana gelecek yine. Ana rahminden çocuk nasıl tekemmül ediyor, meydana geliyorsa bu sefer kabirde de aynı şekilde bu vücutlar vücut bulacak.

Bazı ana üç çocuk, bazı ana dört çocuk doğurduğu da duyulur. Mezarlara da kim bilir kaç kişi gömülmüştür ama hepsi kendi vücudunu kendisi bulacaktır.

O ikinci nefha üfürüldüğü zaman, ilk evvel kalkacak, canlanacak olan Peygamberimiz SAS'dir. Ondan sonra sırasıyla ümmetler kalkıp huzur-ı Rabbü'l-âlemîne arzolunacaklar. Onun için Cenâb-ı Peygamber kabrinde hayydır, yani diridir. Ama bu dünyanın hayatı gibi bir hayat değil, ahiretin hayatı ile diridir. Onun için oraya gidince insan çok uyanık olmalı ve Cenâb-ı Hakk'a tazarru u niyaz etmeli. Bu ancak o nefsin elinden kurtulduktan sonra, şehvetin elinden kurtulduktan sonra mümkündür.

Onun için bizde tasavvuf denilen bir meslek ictihat etmişlerdir ki bu nefsin elinden kurtulmanın çarelerini orada açıklarlar. Bu da kitaplar vasıtasıyla olmaz, bilgiler vasıtasıyla olmaz. Ancak gönüllerin alacağı kabiliyet

meselesidir. Herkese nasip olmayan bir şeydir. Allah cümlemizi şeytanın, şehvetin, nefsin elinden kurtulan mes'ud bahtiyar kullarının zümresine ilhak eylesin... Namazlarımızın namaz oluşu, oruçlarımızın oruç oluşu, bizim insan oluşumuz ona bağlıdır.

Bir kalıp var bizde, bu kalıbın hiç kıymeti yok. Bizde asıl mâna itibarıyla olan insanlık, nefsin ve şehvetin mahvından sonra olacak. Şimdi yerin altında su var, altın var, platin var; envai çeşit maden var. Ama üstüne Cenâb-ı Hak toprak koymuş, almak mümkün değil ki! “Çalış, del, çıkar suyu.” diyor.

Çalışıyorsun, deliyorsun, yerine göre yukarıya su fışkırıyor. Demek ki burada var, o çalışmanın neticesinde çıkardın. Daha çalışırsa benzini, gazı çıkarıyor, altını çıkarıyor.

Bizim içimizdeki bu cevahir de, bu insanlık cevherleri de nefsin altında gömülüdür. Nefis yok olmadıkça onlar meydana çıkmaz. Yerin altında nasıl gömülüyse, insanlık cevherleri de nefsin ve şehvetin altında gömülüdür. Onlar ezilecek ki cevherler çıksın ortaya...

b. Zerre Kadar Hayır ve Şerrin Karşılığı

Bu olayı şöylece özetleyen başka bir hadise geçelim hemen. Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:²

² *Müsnedü's-Şâfiî*, c.1, s.67, no:288; Amr Rh.A'ten. Beyhakî, *Sünenü'l- Kübrâ*, c.3, s.216, no:5599; Şeddâd ibn-i Evs RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.15, s.1372, no:43602.

أَلَا إِنَّ الدُّنْيَا عَرَضٌ حَاضِرٌ يَأْكُلُ مِنْهُ الْبُرُّ وَ
الْفَاجِرُ أَلَا وَإِنَّ الآخِرَةَ أَجَلٌ صَادِقٌ يَقْضَى
فِيهَا مَلِكٌ قَادِرٌ أَلَا وَإِنَّ الْخَيْرَ كُلَّهُ بِحَدَافِيرِهِ
فِي الْجَنَّةِ أَلَا وَإِنَّ الشَّرَّ كُلَّهُ بِحَدَافِيرِهِ
فِي النَّارِ أَلَا فَاعْمَلُوا وَأَنْتُمْ مِنَ اللَّهِ عَلَى
حَزْرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُعْرِضُونَ عَلَى
أَعْمَالِكُمْ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ
وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

(الشافعي، ق. في المعرفة عن عمرو مرسل)

RE. 169/1 (Elâ inne'd-dünyâ aradun hâdır, ye'külü minhe'l- berru ve'l-fâcir. Elâ ve inne'l-âhirete ecelün sâdık, yakdî fîhâ melikün kâdir. Elâ ve inne'l-hayra küllehû bi-hazâfîrihi fi'l- cenneh. Elâ ve inne's-şerre küllehû bi-hazâfîrihî fi'n-nâr. Elâ fa'melû ve entüm mina'llâhi alâ hazer, va'lemû enneküm ma'rudûne alâ a'mâliküm. Femen ya'mel miskâle zerretin hayran yerah, ve men ya'mel miskâle zerretin şerren yerah.)

(*Elâ inne'd-dünyâ aradun hâdır*) “Dikkat edin, uyanın, aklınızı başınıza toplayın ki, (*inne'd-dünyâ aradun hâdır*) dünyahâl-ihazırdaelinizde, önünüzde olan bir maldır, metâdır, eşyadır. (*Ye'külu minhe'l-berru ve'l-fâcir*) Bundan herkes yer; iyisi de yer, kötüsü de yer, dinli de yer, dinsiz de yer...” Allah, Allah'ı inkâr edene de veriyor Allah diyene de veriyor.

Dün haberde dinledim: Aydan bir taş getirdiler ya, o taşı hesaplayıcılar hesaplamışlar. Taşın dört buçuk milyar senelik olduğunu ispat etmişler, hesaplarına göre öğrenmişler. İsterse bir milyon olsun isterse on milyon olsun. Bize ne? Allah-u Teâlâ onu halk ettiği vakitte etmiş, orada hayat da koymamış. Ama bugün bu âleme Cenâb-ı Hak bu hayatı vermiş.

(*Elâ ve inne'l-âhirete ecelün sâdık*) “Ahiret de gerçek bir müddettir, mutlaka gelecektir, haktır. (*Yakdî fîhâ melikün kâdir*) Orada her şeye kâdir olan, hükümdar olan Allah-u Teâlâ Hazretleri hükmedecek kulları arasında...”

Hız. Allah, Melik-i kâdirdir. Bu dünya melikleri gibi âciz değil. Dünya melikleri mesela şimdi parti kuracağım diye kıvranıp duruyor. Bir daha yıkıyorlar, bir daha kuracağım diye uğraşiyor. Âcizlik insanı bitiriyor ama o âhiretteki mâlik, Mâlikü'l-mülk olan Hz. Allah hiçbir şeyden âciz değil. O'nu yıkacak hiçbir kuvvet yoktur.

(*Elâ ve inne'l-hayra küllehû bi-hazâfîrihî fi'l-cenneh*) “Bak dikkat edin, bilin ki hayrın hepsi tamamıyla, detayıyla cennettir.

Ne kadar saadet, ne kadar selamet, ne kadar hayır varsa bütün etrafı ile beraber hepsi cennettedir.” Binâen aleyh, bu dünyada iken o bütün hayırları cami olan cenneti isteyin!

Ne kadar hayır akıllarınıza geliyorsa; dünyada birçok yaşayışlar var, bak tayyare ile üç saatte gittik geldik. Üç saat nedir, bir hayırdır. Eski dedelerimiz üç ayda gider gelirlerken, biz bugün üç saate indik, bu bir hayırdır. Daha bunun fevkinde neler var. Gökte yiyoruz, gökte içiyoruz falan. İnsana bunu evvelce söyleselerdi inanmazlardı. Delidir, derlerdi. Fakat bugün olan bir iş.

Cenâb-ı Hak'tan bizlere bu bir nimet-i uzmâdır. Ama bunun fevkinde o kadar nimetler vardır ki daha akl-ı beşere bile gelmemiştir onlar. Beşer aklı onu tasavvur edemez, acizdir. İşte bu hayırların hepsi cennettedir. Dünyada gördüğünüz ne muazzam hayırlar, iyilikler, güzellikler varsa onların fevkinde akıllara gelmedik bütün hayırlar cennettedir. Binaen aleyh ondan gafil olmayın, onun talibi olun. Siz oranın sahibi olun.

(Elâ ve inne'ş-şerre küllehû bi-hazâfîrihî fi'n-nâr) “Yine gözünüzü açın, agâh olun, bilin ki, şer de bütün detayıyla, teferruatıyla hepsi cehennemdedir.” Bütün kötülükler, fenalıklar, hatırından ne kadar fenalık geçiyorsa, onların hepsi de cehennemliktir.

Dünyada birçok kötülükler de var. İyilikler olduğu gibi kötülükler de var. Öldürüyorlar, hapslere, zindanlara atıyorlar. Aç bırakıyorlar.

Çeşitli hâdiseler var ya dünyada, bunların ne kadar kötüsü varsa, o kötülerin en kötüsü cehennemdedir. İyilerin en iyisi cennette olduğu gibi kötülüklerin de en kötüsü cehennemdedir. Onun için oradan da çok sakınmak ve uzak kalmak lazım!

Nefis ve şehvet, insanı o cehenneme sürüklemek için bu dünyada bize musallattırlar. Onun yakasından elini kurtardığın gün de o en büyük nimetlerin mevcut olduğu cennet senin için hazır.

(Elâ fa'melû ve entüm mina'llâhi alâ hazer)
“Bir şeyler yapın ama, Allah’tan korkarak yapın! Cehenneme girdirecek fenâlıklardan sakınarak amellerinizi İslam’a göre ve doğru olarak yapın!”

(Va'lemû enneküm mu'radûne alâ a'mâliküm)
“İyi biliniz, unutmayınız ki herkesin ameli kendisine arz olunacak!”

Burada yaptık, kimse de görmedi. Bitti gitti. Ölünce bitti. Yok öyle, bu bütün amellerimiz; işte bizim elimizde şimdi teypler var. Nasıl ki bizim hareketimizi, sözümüzü, bütün amellerimizi kapıp oraya geçiriyor. İçimizde de teypler var, o teypler alıp zapt ediyor. İçimizin teypleri, bizim bütün harekâtımızı zapt eden makinelerdir.

إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

(الجاثية: ٢١)

(*Innâ künnâ nestensihu mâ küntüm ta'melûn.*)
[Çünkü biz, yaptıklarınızı kaydediyorduk.]
(Câsiye, 45/29)

Bütün yaptığımız hareketler o iç makineleri tarafından istinsah olunuyor, kopya ediliyor ki yarın bize arz olunacak.”

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

(الزلزال: ۷ - ۸)

(*Femen ya'mel miskàle zerretin hayran yerah*)
“Zerre ağırlığı kadar hayır işleyen, onun karşılığını görecek; (*ve men ya'mel miskàle zerretin şerren yerah*) zerre ağırlığı kadar şer işleyen de, onun cezasını çekecek.” (Zilzâl, 99/7-8)

Zerre en ufak şeydir. En ufak bir hayrınız da olsa, şerriniz de olsa onu göreceksin. Hiçbir hayrın kaybolmaz. En ufak bir hayrın dahi sana arz olunur. Belki sen onu unutmuşsun, hatırına bile gelmez. Fakat o sana arz olunacak.

Bir miskal miktarı da şer yapmışsın. Ehemmiyet de vermiyorsun yani, bir sinek öldürmüşsün farz et; bir şey değil de misal, o da arz olunacak. Hiç kıymet vermediğin en ufak bir şer de arz olunacak. O iyisini de göreceksin, kötüsünü de göreceksin.

Onun için bu Zilzal Sûresi'ni zannedersen sekiz defa okumak, Kur'ân-ı Azîmüşşân'ın bir hatmine muadildir.

c. Yakîn ve Afiyet

Abdullah ibn-i Mübârek, Hasan-ı Basrî Rh.A'ten rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:³

أَلَا إِنَّ النَّاسَ لَمْ يُؤْتُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا شَيْئًا
خَيْرًا مِنَ الْيَقِينِ وَالْعَافِيَةِ فَسَلُّوهُمَا لِلَّهِ

(ابن المبارك عن الحسن مرسلًا)

RE. 169/2 (*Elâ inne'n-nâse lem yü'tev fi'd-dünyâ şey'en hayran mine'l-yakîni ve'l-âfiyeh, feselûhüma'llàhe.*)

(*Elâ inne'n-nâse lem yü'tev fi'd-dünyâ şey'en hayran mine'l-yakîni ve'l-âfiyeh*)
“Agâh olunuz ki, insana dünyada yakın ve afiyetten daha hayırlı bir şey verilmemiştir. (*Feselûhüma'llàhe*) Öyle ise Allah'tan o ikisini isteyin!”

Dünyada yakîn ve afiyetten daha hayırlı hiçbir şey yoktur. Zannedilir ki dünyada paran çok olursa, malın çok olursa, vücudun da sıhhatli olursa, en iyi şey o... Hayır hiç de öyle değil. Evet, mal ayrıdır, sıhhat yine ayrıdır, fakat asıl maksut olan yakîndir.

³ Abdullah ibn-i Mübârek, *Zühd*, c.I, s.196, no:558; Beyhakî, *Sünenü's-Suğrâ*, c.I, s.26, no:14; Hasan-ı Basrî Rh.A'ten.

Kenzü'l-Ummâl, c.III, s.438, no:7334; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.V, s.494, no:4562.

Yakîn nedir? Senin beni görmen, benim seni görmem *yakîn*endir. Konuşmamızı *yakîn*en duyuyorsunuz, *yakîn*en işitiyorsunuz. Bu *yakîn*dir ki, ahiretin tıpkı bunun gibi olduğuna, içerisinde güzelce inanmasıdır.

Bu gözle görünmez, bu gözle görünen *yakîn* bu dünyaya aittir. Bir de bu gözün içerisindeki basiret denilen iç gözü vardır ki, bu gözün içini Allah-u Teâlâ nur ile dolduğu vakitte, o nurlar vasıtasıyla görülür. O hallere bu zaman aynen gördüğüne nasıl inanıyorsa, bu göz; nuruyla da iç nuruyla da gördüklerine aynen öyle inanır.

“Bu gönüller göğüsler genişler genişler. Bu ahiret şu dünyada gördüğümüz gibi olur insanın gözünün önünde.”

Buna *yakîn* diyorlar. Ahiret başka bir âlemde... Başka âlemde olduğu halde görmüyoruz. Fakat insanda öyle bir his, kabiliyet, *yakîn* hâsıl olacak ki, sanki gözünün önündeymiş gibi. Mesela rüyada biz Kâbe’yi gördük de sanki gözümüzün önünde görüyormuşuz gibi. İşte bu da Allah-u Teâlâ’nın verdiği nur vasıtasıyla, ahirette hakikaten görüyormuşuz gibi burada amellerimiz tartılıyormuş gibi inancın hâsıl olacak.

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

(الزلزال: ۷ - ۸)

(Femen ya'mel miskàle zerretin hayran yerah)
“Zerre ağırlığı kadar hayır işleyen, onun karşılığını görecek; (ve men ya'mel miskàle zerretin şerren yerah) zerre ağırlığı kadar şer işleyen de, onun cezasını çekecek.” (Zilzâl, 99/7-8) ayetini hemen bilmeyen yok bizim müslümanlarda!

Bunu bildiğimiz halde, her zaman da okuduğumuz halde içimizdeki inanç, ağızımızdan çıkan bu kelimeye uygun değildir. Bu ne zaman uygun olur?

Ne zaman yakîn sende hâsıl olursa bende yakîn hasıl olursa o yakînden sonra bu sözler tezahür eder. İçimizde yakîn hâsıl olur. Onun için tasavvufun lüzumu pek muhakkaktır ki, insan bu aleme layıkı vechiyle inanabilsin.

“—Birisi yakîn birisi de afiyet! Bu ikisini Cenâb-ı Hak'tan isteyiniz.” diyor Cenâb-ı Peygamber.

d. Her Sarhoşluk Veren Şey Haramdır

Ebû Nuaym, Enes ibn-i Huzeyfe RA'dan rivayet etmişler. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁴

أَلَا إِنَّ كُلَّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ وَكُلُّ مُخَدَّرٍ حَرَامٌ
وَمَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ حَرَمَ قَلِيلُهُ
وَمَا خَمَّرَ الْقَلْبَ فَهُوَ حَرَامٌ

(أبو نعيم عن أنس بن حذيفة)

RE. 169/3 (*Elâ inne külle müskirin harâmun, ve külle muhadderin harâmun, ve mâ eskere kesîruhû harume kalîlühû, ve mâ hammere'l-kalbe fehüve harâmün.*)

(*Elâ inne külle müskirin harâmun*) “Agâh olunuz ki, sarhoşluk veren her şey haramdır. (*ve külle muhadderin harâmun*) Her uyuşturucu haramdır. (*Ve mâ eskere kesîruhû harume kalîlühû*) Çoğu sarhoşluk veren şeyin azı da haramdır. (*Ve mâ hammere'l-kalbe fehüve harâmün*) Kalbi perdeleyen şey de haramdır.”

İçkinin fena olduğunu herkes bilir. İçen de bilir içmeyen de bilir. İçki evvela keyif veren bir şey ve arkası çok belâlı, fena bir şey. Bunu içenler de pişmandırlar ama o şeye düşmüştür bir kere. Felâketin içine düşmüştür. Allah kurtarsın hepimizi...

Bu bilgi kâfi gelmiyor. Hem paramızı götürüyor, hem ahlâkımızı götürüyor, hem çocuğumuza zarar veriyor. Her şeyimize zarar veriyor. Bunu biliyoruz, bildiğimiz halde de bunun müptelası olarak bunu kullanıyoruz. Demek ki yakînimiz yok.

Kuru bir bilgi yetmiyor. Yakîn hâsıl olsa, içmez insanlar onu. Hem günahdır der; vücuduma zararlıdır, malıma zararlıdır der; onu zorla da

⁴ Ebû Nuaym, *Ma'rifetü's-Sahabe*, c.II, s.449, no:792; İbn-i Esir, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.77; Enes ibn-i Huzeyfe RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.V, s.368, no:13273; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.VI, s.1, no:4575.

içirseler yine içmez. Ama yakîn olmayınca, tevbe ederim der, şöyle der böyle der, kendisini aldatır.

Muhadder; Afyon gibi, bu afyona benzeyen içkinin gayrı olan otlardan hâsıl olan içki. Bu da haramdır.”

Buraya dikkat edin: Çoğu sarhoşluk veren şeyin azı da haramdır.

Bir şey ki mesela sigara, bir tanesi bir şey yapmıyor. İçiyor onu herkes; iki, üç, dört, beş... Günde bir paket içiyor herkes. İki paket içiyor, bir şey yapmıyor. Ama bunu birbiri üzerine daimî bir şekilde içtiği vakitte adamın kafasını döndürüyor. Bir iki içiyor, aldatıyor insanı. Hepsini birden içerse, o da sarhoş yapar.

Mademki bu seni çoğu sarhoş yaptı, öyleyse onun bir tanesi de haramdır. İçki, bir kadeh, adamı belki sarhoş etmez. İki kadeh belki sarhoş etmez. Herif yüz dirhem içiyor, yahut büyük bir şişe içiyor; ancak o zaman sarhoş oluyor. Ama o büyük içtiği vakit sarhoş olduğu için, bir kadehi de haramdır, hatta damlası da haramdır. Mademki sarhoş ediyor. Sigara da böyledir.

Ben bir arkadaşımı gördüm. Ramazan'dı, Ramazan olmak münasebetiyle gündüz oruçlu olduğu için akşama kadar sigara içemedi. Orucunu açarken sigarayı hemen birbiri arkasından birkaç tanesini içince küt diye düştü. Gözümün önünde gördüm.

Demek ki birdenbire onun başına vurdu, aşağıya düşürdü. Demek ki insanı sarhoş edebiliyor. Çoğu sarhoşluk verenin azı da haram!

Burada çok aldanıyor insanlar.

Kalbi perdeleyen şey de haramdır.

Hamr, örtüden geliyor. Örtün bir şey, akılı örtüyor, akıl zıvanadan çıkıyor. Dürüst hareket edemiyor. Akıl dürüst hareket edemediğinden sözleri bozuk oluyor, ayakların hareketi bozuk oluyor, yürüyüşü bozuk oluyor, bir de kalbi bozuyor.

Düşünemiyor, idrak hissi kayboluyor, fehim kayboluyor, düşünce kayboluyor. “Kalp katılığı” diyoruz, “kalp karartısı” diyoruz, “gönül karartısı” diyoruz. Bunlar hâsıl oluyor. Buna sebep olanlar ne gibi şeylerse, bunlar hepsi de haramdır.

Vakt-i saadette ve daha sonraki zamanlarda hacılıkta ancak beş bin, on bin, yirmi bin kişi bulunabilirmiş. Hacda bugün milyonluk insan bulunuyor. Fakat o gün on bin, yirmi bin, elli bin kişi vardı.

Bu kadarcık insan dünyaya ferman okuyordu, bu kadar azıcık insan dünyaya ferman okuyordu! Parası yok, malı yok, eşyası yok, topu tüfeği yok; o zamanın da büyük muazzam devletleri var, topları tüfekleri, malları mülkleri, her şeyleri o kadar kuvvetli; fakat bu hiçbir şeyi olmayan ve sayıları da çok az olan bu ashâb-ı kirâm dediğimiz bahtiyarlar bu koca muazzam devletlerin ikisini de yıktılar. Buralara kadar

o az sayılarıyla aldılar, bize teslim ettiler el-hamdü lillâh. Bugün biz çok sayımızla, bunların yaptığının yüzde birisini yapamıyoruz.

Sebebi nedir?

Bir gün Peygamber SAS Efendimiz buyurdular ki:

“—Bir gün gelecek bütün insanlar sizin üzerinize çullanacak, elinizden malınızı mülkünüzü almaya çalışacaklar, memleketlerinizi almaya çalışacaklar.”

“—Yâ Rasûlallah! Biz o gün az mı olacağız da onlar bizim üzerimize çullanacaklar? Azlığımızdan mı istifade edecekler?”

“—hayır, aksine çok olacaksınız. Çok olduğunuz halde onlar size tasallut edecekler, üzerinize çullanacaklar. Ve sizi çanaklardaki yemekleri yer gibi yemeye çalışacaklar.”

“—Neden böyle olacak yâ Rasûlallah?”

“—İki şeyden dolayı olacak:

1. *Hubbu'd-dünyâ*: Dünyayı sevmek.

2. *Kerahiyetü'l-mevt*: Ölümden korkmak.

Onun için ashâb-ı kirâm cihada giderken ölmek için giderdi, şehid olmak için giderdi. Korkmazlardı, yılmazlardı. Açlığa susuzluğa hiç mi hiç ehemmiyet vermezlerdi. O suretle de muvaffak oldular. Bugünkü insanlar her şeyin üstünde olduğu halde, nimetlerin üstünde olduğu halde hepsi de âciz.

Ölümden korkuyor insanlar. Bugün insanlar ölümden korktuğu için her şeye tahammül etmeye çalışıyorlar. Aman bir zarar gelmesin bana, diyor. Biraz daha yaşayım, diyor.

Allah kusurumuzu affetsin...

e. Hadislerimi Kur'an'a Arz Edin!

Taberânî ve Simeveyh, Sevban RA'dan rivayet etmişler. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁵

إِنَّ رَحَى الْإِسْلَامِ دَائِرَةٌ قِيلَ فَكَيْفَ نَصْنَعُ يَا
رَسُولَ اللَّهِ قَالَ إِعْرَضُوا حَدِيثِي عَلَى
الْكِتَابِ فَمَا وَافَقَهُ فَهُوَ مِنِّي وَأَنَا قُلْتُهُ

(طب. وسمويه عن ثوبان)

RE. 169/4 (*Elâ inne raha'l-islâmi dâiretün, kîle: Fekeyfe nasneu yâ rasûla'llâh? Kâle: l'ridû hadîsî ale'l-kitâbi, femâ vâfekahû fehüve minnî, ve ene kultühû.*)

(*Elâ inne raha'l-islâmi dâiretün*) “Haberiniz olsun ki, değirmenin döndüğü gibi İslâmiyet de böyle bir dönüş üzerindedir. (*Kîle*) Denildi ki:

⁵ Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.II, s.97, no:1429; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.I, s.414, no:786; Sevban RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.196, no:992; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.V, s.499, no:4569.

(*Fekeyfe nasneu yâ rasûla'llâh*) ‘Öyle ise yâ Rasûlallah, biz ne yapalım?’ (*Kâle*) Buyurdu ki: (*l'ridû hadîsî ale'l-kitâbi*) Hadislerimi Kur'an-ı Azîmü'ş-şân'a arz edin! (*Femâ vâfekahû fehüve minnî*) Ona uygun olan bendendir. (*Ve ene kultühû*) Ben onu söylemişimdir.”

f. Allah'ın Her Hükümü Mü'min İçin Hayırdır.

Ebû Nuaym, Suheyb-i Rûmî RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁶

أَلَا تَسْأَلُونِي مِمَّ ضَحِكْتُ عَجِبْتُ مِنْ قَضَاءِ اللَّهِ
لِلْعَبْدِ الْمُسْلِمِ إِنَّ كَلِمًا قَضَى اللَّهُ لَهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ
كُلُّ أَحَدٍ كَانَ قَضَى اللَّهُ لَهُ خَيْرٌ إِلَّا الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ

(حل . عن صهيب)

RE. 169/5 (*Elâ tes'elûnî mimme dahiktü? Acibtü min kadâi'llâhi li'l-abdi'l-müslim, inne küllemâ kada'llàhu lehû hayr; ve leyse küllü ehadin kâne kada'llàhu lehû hayrun, ille'l-abdü'l-müslim.*) buyurmuş.

⁶ Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.8, s.40, no:7317; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VII, s.242, no:7390; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.1, s.154; Bezzâr, *Müsned*, c.I, s.328, no:2088; Suheyb-i Rûmî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.157, no:787; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VI, s.27, no:4631.

(*Elâ tes'elûnî mimme dahiktü*) “Neden güldüğümü bana sormuyor musunuz, sormaz mısınız?”

(*Acibtü min kadâi'llâhi li'l-abdi'l-müslim*) “Müslüman kula Allah'ın hükmüne, kaza ve kaderine şaşırıdım, hayran kaldım, hayret ettim. (*İnne küllemâ kada'llâhu lehû hayrun*) Allah-u Teâlâ Hazretleri onun için ne hükmetmişse, o onun için hayırlıdır. (*Ve leyse küllü ehadin kâne kada'llâhu lehû hayrun ille'l-abdü'l-müslim*) Her hükmü iyi olan bir kimse, müslümandan başka bir kimse değildir. Başka bir kimse için, böyle bir durum bahis konusu değildir.”

g. Farzları Edâ Edin!

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁷

أَلَا تَسْمَعُونَ أَعْبَدُوا رَبَّكُمْ وَصَلُّوا خَمْسَكُمْ
وَصُومُوا شَهْرَكُمْ وَأَدُّوا زَكَاةَ أَمْوَالِكُمْ
وَأَطِيعُوا إِذَا أَمَرَكُمْ تَدْخُلُوا جَنَّةَ رَبِّكُمْ

(حم . وابن منيع ، حب . قط . ك . ض . عن أبي أمامة).

⁷ Tirmizî, *Sünen*, c.III, s.3, no:559; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.262, no:22312; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VIII, s.154, no:7664; Taberânî, *Müsnedü'ş-Şâmiyyîn*, c.II, s.401, no:1581; İbn-i Ebî Âsım, *Sünneh*, c.III, s.68, no:878; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.VI, s.191, no:3251; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXIV, s.51; Ebû Ümâme RA'dan.

RE. 169/6 (*Elâ tesmeûne, u'bûdû rabbeküm, ve sallû hamseküm, ve sûmû şehreküm ve eddû zekâte emvâliküm, ve etîû zâ emreküm, tedhulû cennete rabbiküm.*)

(*Elâ tesmeûne*) “Beni dinlemez misiniz? (*U'bûdû rabbeküm*) Rabbinize ibadet edin, (*ve sallû hamseküm*) beş vaktinizi kılın! (*Ve sûmû şehreküm*) Ramazan ayını tutun! (*Ve eddû zekâte emvâliküm*) Mallarınızın zekâtını verin! (*Ve etîû zâ emreküm*) Emir sahiplerinize itaat edin. (*Tedhulû cennete rabbiküm*) Böylece Rabbinizin Cennetine girersiniz.”

Bu da Allah'a ibadet eden; beş vakit namazı kılan, Ramazan orucunu tutan, mallarının zekâtını veren, bundan sonra amirlerinin emirlerine itaat eden insanların cennete gireceğine dair en büyük tebşirdir.

h. Safları Düzgün Tutun!

Abdü'r-Rezzak, İbn-i Ebî Şeybe, Ahmed ibn-i Hanbel, Müslim, Ebû Dâvud, Neseî, İbn-i Mâce ve İbn-i Hibbân, Câbir ibn-i Semure RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁸

أَلَا تَصْفُونَ كَمَا تَصِفُ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا
يُتَمُّونَ الصُّفُوفَ الْأَوَّلَ وَيَتَرَاصُونَ فِي الصَّفِّ

(عب. ش. حم. م. د. ن. ه. ح. ب. عن جابر بن سمرة)

RE. 169/7 (*Elâ tesuffûne kemâ tesuffu'l-melâiketü inde rabbihâ, yütimmûne's-sufûfe'l-evvele, ve yeterassûne fi's-saffi.*)

(*Elâ tesuffûne kemâ tesuffu'l-melâiketü inde rabbihâ*) “Meleklerin, Rabları huzurunda saf tuttukları gibi siz de saf tutmaz mısınız? (*Yütimmûne's-sufûfe'l-evvele*) Onlar birinci saffı tamamlarlar, (*ve yeterassûne fi's-saffi*) safta sıkı ve sağlam dururlar.”

Saflarımızın tanzimi hakkında Peygamberimiz'in bir emridir.

“—Melekler Allah-u Teâlâ'nın huzurunda nasıl saf tutuyorlarsa, siz de huzur-ı ilâhîye geldiğiniz vakitte saflarınızı muntazam, dürüst ve sık yapın!”

Onun için, Rasûl-i Ekrem her namazında ashâb-ı kirâma döner, *sevvû sufûfeküm* diye tebliğatını yapar ve bazen de bu sözle pek bir şey yapamayan olursa, safların arasına gider; “Sen ileri, sen geri...” diye safları tanzim ederdi.

⁸ Müslim, *Sahîh*, c.II, s.421, no:651; Neseî, *Sünen*, c.III, s.312, no:807; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.304, no:565; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.III, s.264, no:982; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.101, no:21001; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.II, s.200, no:1816; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.V, s.535, no:2162; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.III, s.21, no:1544; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.130, no:4289; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.I, s.353, no:3559; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.I, s.289, no:890; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.XIII, s.385, no:7474; Abdü'r-Rezzak, *Musannef*, c.II, s.46, no:2432; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.III, s.382; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.VIII, s.120; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.II, s.249, no:2497; İbn-i Asâkir, *Mu'cem*, c.I, s.94, no:170; Câbir ibn-i Semure RA'dan.

i. Lânete Sebep Olacak Ameller

İyi duyun ve dikkat edin!

Bâverdî, Bişr ibn-i Atıyye RA'dan rivayet etmiş.
Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁹

أَلَا لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ عَلَى
مَنْ انْتَقَصَ شَيْئًا مِنْ حَقِّي وَعَلَى مَنْ أَبِي
عَثْرَتِي وَعَلَى مَنْ اسْتَخَفَّ بِوَلَايَتِي وَعَلَى مَنْ
ذَبَحَ لِغَيْرِ الْقِبْلَةِ وَعَلَى مَنْ انْتَفَى مِنْ وَلَدِهِ
وَعَلَى مَنْ بَرَّئَ مِنْ مَوَالِيهِ وَعَلَى مَنْ سَرَقَ
مِنْ مَنَارِ الْأَرْضِ وَحُدُودِهَا وَعَلَى مَنْ أَحْدَثَ
فِي الْإِسْلَامِ حَدَثًا أَوْ آوَى مُحَدِّثًا وَعَلَى نَاكِحِ
الْبَهِيمَةِ وَعَلَى نَاكِحِ يَدِهِ وَعَلَى مَنْ أَتَى
الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ وَعَلَى مَنْ تَحَصَّرَ
وَلَا حَصُورَ بَعْدَ يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا وَعَلَى رَجُلٍ
تَأَنَّثَ وَعَلَى امْرَأَةٍ تَذَكَّرَتْ وَعَلَى مَنْ أَتَى
امْرَأَةً وَابْنَتَهَا وَعَلَى مَنْ جَمَعَ بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ

⁹ Kenzü'l-Ummâl, c.XVI, s.99, no:44057; Câmiü'l-Ehâdîs, c.VI, s.46, no:4672.

إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ وَعَلَى مُغَوَّرِ الْمَاءِ الْمُسَابِ
وَعَلَى الْمُتَغَوِّطِ فِي ظِلِّ النَّزَالِ وَعَلَى مَنْ
آذَانَا فِي سُبُلِنَا وَعَلَى الْجَارِينَ أَذْيَالًا وَعَلَى
الْمَاشِينَ اخْتِيَالًا وَعَلَى النَّاطِقِينَ
أَسْفَارًا بِالْخِنَا وَعَلَى الشَّارِبِينَ فَضَالًا
وَعَلَى الْمَعْقُوسِ نِعَالًا

(الباوردى عن بشر بن عطية وضعف)

RE. 169/8 (*Elâ la'netu'llâhi ve'l-melâiketi ve'n-nâsi ecmaîne alâ meni'ntekasa şey'en min hakkin*) “Allah’ın lâneti, meleklerin lâneti, bütün insanların lâneti benim hakkımdan bir şeyi noksan eden insana olsun.”

Rasûlüllah’ın hakkı nedir?

Ta’zimi icab eden, vacib olan şeylerdir. Peygamberimiz’in sünnetleri, sıfatı, boyu poslu, gözü kaşı cemâl-i şerîfi. Peygamber’e şemâilinde bir kusur isnad edersen; o en güzel sıfat üzerine yaratılmıştır.

İnsanların ve bütün mahlûkatın en güzeli Peygamber SAS’dır. Her şeyi ona göre güzeldir. Esması, Peygamber Efendimiz’in iki yüz tane ismi vardır. *Delâilü’l-Hayrât* kitabını okuyanlar bu iki yüz ismi bilirler: Ahmed, Mahmud, Muhammed, Mustafâ, Hamîd...

“—Bunlar bir evde asılı olursa, bu isimlerin şerefine, hürmetine o eve yangın isabet etmez.” derler.

Bu isimlere de ta’zimsizlik yaparsan, bu lânetin içerisine düşersin. Bunun için;

“—İsmi Muhammed SAS koyduğunuz çocuğun yüzüne vurmayın, ona sövüp saymayın, acı kötü söz söylemeyiniz! Çünkü bana dokunur ucu!” buyurmuşlar.

Allah cümlemizi affetsin...

Cenâb-ı Peygamber’in emirlerinden, sünnetlerinden birisi sakaldır değil mi? Bakarsın ki sakal salmış insanı ayıplarlar.

“—Bu gençlikte bu da olur muydu yahu?..”

“—Efendim, işte sünnet-i Peygamberîdir de özendim...”

Bakarsın, hele kadınlar tarafından birçok şey çıkar, boşanmaya kadar gidenler de var. Adam geliyor:

“—Ne yapayım, karı boşanacak!” diyor.

Allah affetsin...

Suudlular —Allah onları da affetsin, bizi de affetsin— yeni bir sakal icad etti. Biz ona eskiden çocukluğumuzda İngiliz sakalı derdik, böyle başka sakal yoktu. Hıristiyan İngiliz profesörleri falan şuracıkta bir sakal salıverirlerdi, onlardan bilinirdi. Şimdi Suud’da buralarını kazıyor, şuracıkta bir parça bir şey bırakıyorlar. Bıyıkları da ona benziyor.

Bu Peygamber SAS'in sünnetine hıyanettir. Bunun cezasını bakalım ölmeden mi görürüz, daha sonra mı görürüz! Bu da muhakkak bu bunun cezasını görecektir. Çünkü Peygamber'in sünnetine muhalefeten bunu yapıyor.

Biliyor, fakat bu Vahhabiliğin itikadında Peygamber SAS'in sünnetine ittiba yoktur. Bunun için sünnetleri kılmadan namaza dururlar. Biz de hüsnü zan ederiz ki evlerinde kıldılar. Namazdan hemen çekilir, o oturur; sünneti kılmaz. Bunun cezasını çekecekler.

Nitekim bizde bir idare var idi. Araplar bizim bu idaremize muhalefet ettiler. Fahrettin Paşa Medine-i Münevvere'nin kumandanı, onu aldattılar. "Silah ver bize, sana İngilizler'e karşı yardım edelim." dediler. Fahrettin Paşa'nın elinden silahları aldılar, cephaneleri çevirdiler bizim askerlerine karşı! Mağlup ettiler bizi, mağlubiyetimize sebep oldular. Şerif İngiliz, aldattı onları!

"—Size hürriyet verelim yahu, siz ne aptal insanlarıdır! Arap hiç Türk'ün hizmetkârı olur mu? Bunlar Türk, siz Arap'sınız. Yardım edin bize, biz galebe çalalım, size hürriyet vereceğiz." dediler.

Aldandı herifler! İslâmiyet'te kavmiyetçilik yok; ne Türk var ne Arap var, Müslümanlık var ortada... Bunu diyemediler ve aldandılar heriflere... Derken bizim mağlubiyetimize sebep oldular. Şerifleri kaçı, burada ona dediler ki;

“–Sen bu memleketin kralı olacaksın!”

Allah Vahhabîleri onlara musallat etti, o şeriflerin hepsinin kökünü kazıdı. Hilafete, saltanata sen miydin hıyanet eden; kökünden bir tane kalmadı. Bir Şerif Hüseyin kaldı Ürdün’de... Fırsat bulsalar, onu da öldürürler, başka bir tane bırakmazlar. Sebebi: Allah cezayı misliyle verir. Onun için, Allah hepimizi affetsin...

Onun için Peygamber SAS’in emirlerinden dışarıya çıkmamayı Cenâb-ı Hak cümlemize nasib etsin...

“–Bu benim haklarıma muhalefet eden, tazimi icap eden şeyleri yapmazsanız Allah’ın laneti, peygamberin laneti, meleklerin laneti, o insanın üzerine olsun.” diyor.

(*Ve alâ men ebâ itretî*) “Benim ehl-i beytimden yüz çevirenlere, (*ve alâ meni’stehafe bi-velâyetî*) hakimiyetimi hafife alanlara lânet olsun”

(*Ve alâ men zebeha bi-gayri’l-kıbleti*) “Kıblenin dışındaki yönlere doğru hayvan kesene lânet olsun!”

Hayvan keserken de yönünü kibleye çevirmemiz lâzım! Nasıl biz namazı kibleye karşı kılıyorsak, hayvanları da kibleye karşı kesmemiz lazım. Gelişigüzel olmaz, hepsi ibadettir ve Allah’tan gayriye kurban kesilmez.

Bir büyük gelir. Mesela biz hacıdan gelirken; “Aman hacı için şu kurbanı keselim...” derler. Olmaz, hacı için kurban kesilmez; kurban Allah için kesilir!

“—Hacıyı da üstünden atlatalım!”

Böyle şey de yok. Kesersin, yemek mi yapacaksın dağıtacak mısın, yaparsın!

(*Ve alâ meni’ntefâ min veledihî*) “Çocuğunu mirasından mahrum edip arayıp sormayana, (*ve alâ men berie min mevâlîhi*) efendisinden uzaklaşan köleye, (*ve alâ men sereka min menâri’l-ardı ve hudûdihâ*) arazisinin sınırlarını değiştirip, komşusunun arazisinden çalana Allah lânet etsin!”

Herkesin tarlası var ya; onun bir hendeği vardır, bir alâmeti, bir işareti vardır. Gece gelir ustanın birisi usulcacık kendi tarafından öte tarafa atar, “Burasıydı.” der. Komşusunun tarlasından bir karış yahut bir arşın yer çalacak. Komşusunun tarlasından çalmak için yer hudutlarını değiştirenlere de Allah’ın laneti olsun.

(*Ve alâ men ahdesse fi’l-islâmi hadesen ev âvâ muhdisen*) “İslâm’da dine uymayan bir bid’at ihdas eden veya ihdas edeni barındıran Allah lânet etsin!”

(*Ve alâ nâkihi’l-behîmeti*) “Hayvanla ilişki kurana, (*ve alâ nâkihi yedihî*) elini şehvet aracı yapana, (*ve alâ men eta’z-zükrâne mine’l-âlemîne*) erkeklerle ilişkide bulunan erkeklere Allah lânet etsin!”

(*Ve alâ men tehassara ve lâ hasûra ba'de yahye'bni zekeriyyâ*) “Kudreti olduğu halde meşru evlilikten sakınana; ki Zekeriya oğlu Yahyâ AS'dan sonra böyle bir şey yoktur.”

Bu da çok mühimdir! İnsanda gerek malî gerek bedenî, Allah'ın verdiği kuvvet olduktan sonra bekâr kalmak câiz değildir. Ama hasta olur, kuvveti olmaz, yahut evlenecek kudreti olmaz, malî durumu olmaz; o müstesna!

Malî durumu yerinde olduğu halde, sıhhati de yerinde olduğu halde bu nimeti terk etmesi, bu lânetlere müstahak olmasına sebep oluyor. Bu ancak Yahya AS'a mahsustur, başkası için câiz değildir.

(*Ve alâ racülin teennese*) “Kendisini kadınlara benzeten erkeklere, (*ve alâ imreetin tezekkerat*) kendilerini erkeklere benzeten kadınlara Allah lânet etsin!”

(*Ve alâ men etâ imraeten ve'btenihâ*) “Anasıyla ve kızıyla birlikte olana, (*ve alâ men cemea beyne'l-ühteyni*) iki kız kardeşi aynı anda nikâhında bulundurana, (*illâ mâ kad selefe*) geçmişte olanlar müstesnâ, Allah lânet etsin!”

(*Ve alâ muğavviri'l-mâi'l-müsâbi*) “Akar suyun kaynağını kapatıp kurutana, (*ve ale'l-mütegavviti fî zılli'n-nezâli*) “Gölgeliklere, dinlenme yerlerine def-i hâcet edene Allah lânet etsin!”

Gelip birisi orada oturacak, dinlenecek; orayı sen pisliyorsun. Birisi gelip buraya oturacakken, nefret ediyor. Buna da razı olmuyor Efendimiz, “Böyle şey yapmayın!” diyor.

(Ve alâ men âzânâ fî sübûlinâ) “Yollarımızda bize ezâ ve cefâ verenlere, *(ve ale’l-cârrîne ezyâlen)* kibrimden, gururundan saltanatından dolayı eteklerini sürükleyerek yürüyen, çalım satanlara; *(ve ale’l-mâşîne’htiyâlen)* büyüklük taslayarak yürüyenlere Allah lânet etsin!”

(Ve ale’n-nâtıkîne esfâran bi’l-hanâ) “Fuhuş kelimelerini, çirkin sözleri söyleyenlere; *(ve ale’ş-şâribîne fedâlen)* içki içenlere, *(ve ale’l-ma’kûsi niâlen)* ayakkabılarını ters giyenlere de Allah lânet etsin!”

Allah kusurlarımızı afv u mağfiret eylesin...
Tevfîkât-ı samedâniyesine mazhar eylesin...
Cümlemizi fazl u keremiyle nefsin, şehvetin, şeytanın elinden kurtarıp o güzel cennetine müstahak, kullarının zümresine kabul buyursun...

El-fâtiha!

Mehmed Zâhid KOTKU

İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/ Hadis Derslerine PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü